

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

VI.évf. 4.szám

2017. december

Ne féljetek!

„Ne féljetek, mert íme hirdetek néktek ma nagy örömet...” (Lk 2,10)

Gyakran biztatjuk egymást ezzel a buzdítással. Sokszor azonban nincs súlya ennek, talán magunk sem hiszünk benne. Mégis vannak különleges helyzetek, amikor ez a biztatás mindent elsöprő erővel hat. II. János Pál pápa „ne féljetek” szava valósággal áttörte a félelem falát a lengyel nép életében, és erőt adott a kommunista diktatúra bilincseinek lerázásához. Pál apostolt is ezzel biztatta Ura, amikor úton Rómába hajótörést szenvedtek: „Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón.” (ApCsel 27,24) A pánikba esett emberek megnyugodtak és falatozni kezdtek. A hívő ember gyakran átéli, hogy a kétségkedés ellenére

sem kell kétségbe esnie. Isten szava gyakran úgy ragadja meg szívünket, hogy abba béke költözik, mielőtt még a probléma megoldódna. Kívánom, hogy ezen az ünnepen sok, gondokkal küzdő, nyugtalan szív Urunk megszólító szavára megnyugodjon!

Szoktuk mondani, hogy a félelem annak a jele, hogy az ember lélekben eltávolodott Istentől. Itt az első karácsonyi

éjszakán azonban ennek a fordítottja történt. A pásztorokat valójában Isten hirtelen felvillanó közelsége rémítette meg. Számukra a jelenés valójában a nem várt igazság pillanatának eljöttét jelentette. Amikor a szent és tiszta a maga belső lényegéből fakadóan megemésztja a bűnöst és tisztátalant, mint ahogyan a világűrben a fekete lyuk könyörtelenül elnyel mindent, ami közelébe kerül, még a fényt is! A dolgok természetes menete szerint másként nem is történhetne az isteni igazságszolgáltatás. Az angyal érthetetlen buzdítása azt jelenti, hogy az

Atya nyilvánosságra hozott terve szerint Isten bűn iránti haragja alatt a Fiú fog megemésztődni. Az elintézés módja kizárólag azért alakulhatott így, mert „... üdvözítő született ma nektek...” (Lk 2,11). Aki ezt nem látja és saját jóságában, érdemeiben bízik a Bíró előtt, végzetes és kárhozatos tévedésben van! Ne térjünk könnyelműen napirendre a Fiú születése felett! Ez a karácsony igazi csodája, és ajándéka! Aki ezt elhiszi, ahhoz a pásztorokhoz hasonlóan csodálatosan közel jön Isten országa, mert ebben a békességben már ott van az eljövendő örök ország felragyogó ígérete. „... És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől...” (Jel 21,2).

Felmerül a kérdés, vajon miért az egyszerű pásztorokat tüntette ki az Úr a mennyi jelenéssel és üzenettel? Valamilyen értelemben, ők Jézus kollégái voltak. A pásztor-társadalomban a bőség és az érték kizárólagos mércéje a juh volt. Jézus is így lett a mi jó pásztorunk, aki legelteti és vezeti a biztos cél felé az Ő nyáját (Jn 10,1-21). A jó pásztor élete árán is megvédi övét. A betlehemi mezőkön virrasztó pásztorok komoly felelősséggel, nagy értékeket őriztek. Mi keresztyén emberek is kincseket őrizünk. Ne féljetek! Ez a biztatás ma azoknak szól, akik nem fáradtak bele az őrzésbe, akiket nem tett enerválttá a világ gonosz állapota. Azoknak szól, akik reménykednek és cselekednek. Felfordulóban levő világban élünk! E világ szelleme a természetellenest minden téren igyekszik törvényesíteni. Egyre nehezebb az igaz értékeket őrizni. Aki ezt teszi, könnyen megbélyegzik, maradnak, kirekesztőnek ítélik. A hit, a család, az egészséges társadalom értékei veszélyben vannak. Európa mindinkább feladja önmagát, önvédelmi és önfenntartó reflexei kimerülőben vannak.

Arra kaptunk biztatást, hogy félelem nélkül ragaszkodjunk Krisztushoz, és az Ő igazságához. Ne féljünk, mert a jövő az Ő kezében van. Őt nem lehet ebből a világból már kiiktatni, nem lehet félrevezetni vagy lefizetni! Az Ő „uralkodásának nem lesz vége” (Lk 1,33). Kitartóan takarítja az emberi élet és társadalom bomlástermékeit.

Akinek Jézus ezen az ünnepen átnyújthatja önmagát, annak élete nem lesz hiábavaló. Ne féljetek! Így kívánok áldott karácsonyt és boldog újévet!

Kiss László lelkipásztor

Meglátta szemem...

A Jézus születéséhez kapcsolódó történetek közül az egyik legszebb próféta bizonyágtétel Simeonhoz kötődik (Lk 2,22-35). Amikor Mária és József felviszik Jézust Jeruzsálembe, hogy áldozatot mutassanak be a templomban (mert az elsőszülött fiúgyermeket az Úrnak kellett szentelni a mózesi törvények szerint), találkoznak Simeonnal. És Simeonról fontos, a mi életünk számára tanulságos információkat tudunk meg.

1. Először is azt tudjuk meg, hogy igaz és kegyes ember volt. (Lk 2,25) Simeonról semmi mást nem tudunk meg: sem a családi hátterét, sem azt, hogy

hova való, sem a foglalkozását. Csak azt, hogy igaz ember volt. Mert valójában csak ez számít. Ez a legtöbb és legfontosabb, ami egy ember életéről elmondható: igaz. Ami azt jelenti: megigazult, Isten által igaznak tekintett. Ha figyelmesen szemügyre vesszük a karácsonyi történet szereplőit, azt láthatjuk, hogy csak azok ismerték fel a kisdéd Jézusban a szabadítót, akik igazak voltak. Csak azok tettek bizonyosságot Jézusról, mint a világ megmentőjéről, akik megigazultak, akik Istennel jártak. Gondoljunk Keresztelő János szüleiére (Lk 1,7), vagy Mária hálaénekére. Csak Isten hű és igaz gyermekei voltak tisztában Jézus megszületésének világtörténeti jelentőségével.

És ez ma is így van. Az emberek ma is két csoportra oszthatók. Az egyik csoportba tartoznak azok, akik a megszülető Jézust egy jószándékú prófétának,

tanítómesternek látják, ha egyáltalán foglalkoztatja őket Jézus személye és tanítása. Ők azok, akik Jézust végleg kiskorúsítják: csak a szerethető, könnyen megélhető, tetszetős mondásaira koncentrálnak. A másik csoportba tartoznak azok, akikben már a jászolbölcsőre tekintve felébred a bűn tudata: hogy Istennek ez

az ártatlan fia csak azért érkezett ebbe a világba, amely oly rideg és sötét, és amely nem fogadta be őt, hogy engem kimentsen a kárhozat fenyegetéséből. Te ezen a karácsonyon hogyan teszel bizonyosságot a kisgyermek Jézusról?

2. Simeon azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg nem látja meg az Úr Krisztusát. (Lk 2,26) Bárcsak valamennyien el tudnánk ezt mondani: addig nem halunk meg, amíg nem látjuk meg az Úr Krisztusát. Bizony, sokan úgy hálnak meg, hogy nem látták meg őt. Ezen a karácsonyon mi is tegyük fel a kérdést: hányan vannak körülöttünk, akik még nem látták meg őt? Kik azok, akik a közelünkben élnek, és mégsem voltunk képesek átadni számukra az örömeiket? Vegyük számba ezeket az életeteket, mert kárhozatba hullásuk esetén mi is számon leszünk kérve, felelősségre leszünk vonva, hogy mit is tettünk az ő megmentésük érdekében.

3. A Lélek indítására megy a templomba aznap, amikor Mária és József felmennek. Simeon nem véletlenül találkozott a templom udvarán József családjával. Hanem a Lélek világosan megmondta neki, hogy melyik nap, hol és kivel kell találkoznia. Isten a gyermekeiről így gondoskodik: egyértelmű és világos üzenetekkel táplálja őket Szentlelke által. Nem hagyja homályban, kétségben, szürke várakozásban az övéit. Amit megígért Lelke által, azt be is teljesíti. Feltéve, hogy közösségünk van vele és az ő Fiával. Gondoljuk végig

ezen a karácsonyon, mit is jelent a mi életünkben Isten Lelkének a vezetése? Melyik legutóbbi tettünkben, döntésünkben tükröződik az Ő Lelkének munkája?

4. Simeon karjába veszi a kisdédet és hálát ad: „*Most bocsátd el, Uram szolgálodat békességgel...*” (Lk 2,29-32) Itt olyan elbocsátásról van szó, mint amikor az őrésben egész éjjel ébren lévő katona virradni látja a hajnalt. „Uram, végigszolgáltam az éjszakában hűséggel. Ébren és várakozással töltöttem az éjt: csak a Te megérkezésedre vártam, amikor teljes dicsőségemben megjelenysz és végre fényt hozol erre a sötétségben vergődő földre.” Egy ilyen küzdelmes, de az őrésben hűséggel helytálló élet után az ember valóban békességgel a szívében tudja imádkozni: „*Most azért uram, bocsásd el a szolgálodat*”. „*Örhelyemre állok, odaállok a bátyára*” – olvassuk Habakuk próféta könyvében (Hab 2,1) Valóban az örhelyemen állok-e? Valóban Isten állított-e oda? Valóban ébren várom-e az ő feltámadott Fiának érkezését?

5. Végül Simeon bizonyágtétele (Lk 2,34-35) egyértelműen utal Jézus kereszthalálára. „*Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak*.” Itt Simeon Ézsaiás próféciáját idézi a szikláról, melybe sokan beleütköznek, mások el is esnek a kőbe botlást követően, megint mások össze is törnek. A megütközés kőve, a megbotránkozás sziklája maga Jézus Krisztus. „*Aki benne hisz, az nem szégyenül meg*” – írja Pál apostol erről a szikláról. (Róm 9,33) Az emberi élet legfontosabb kérdése ezért az, hogy hiszünk ebben a kőben, melyet az építők megvetettek? Életünket összetartó szegletkővé vált-e a mi életünkben? Számunkra Krisztus az elesés vagy a felemelés kőve? Számunkra Krisztus neve olyan jel, amelynek ellentmondunk vagy olyan jel, amellyel örömteli és boldog közösségünk van?

Czibere Károly

Ünnep a Földön

Harangszó száll
a csendes éjszakában,
megpihen a lélek
egy áldott halk imában.
Istennek Szent Fia
jászolban pihen
árad a kegyelme
e csodás éjjelen.

Tóth Brigitta

Kapaszkodó

„Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.” (Mt 91,14)

A minap reggel a felújított metrókocsik egyikén zötykölődtem, reggeli igével való tusakodásom után figyeltem az utazó közönséget. Különösen a kapaszkodás kérdése foglalkoztatott. Eszembe ötlött, hogy milyen apró, lényegtelennek tűnő eleme a kapaszkodó a közösségi közlekedési járműveknek. Észrevettem, hogy vannak olyanok, akik egy kézzel kapaszkodnak, olyanok, akik két kézzel és persze olyanok, akik nem kapaszkodnak. Emlékembe idéztem azt is, hogy az egyik KK bibliaórán mit mondott az egyik nehézsorsú de életre jutott testvérem.

Amiről bizonyoságot kívánok tenni itt, az nem a kapaszkodási szokásokról

szól – főleg, hogy lehet ülni és támaszkodni is –, hanem az ember Istenhez való viszonyáról. Vegyük csak sorra az eseteket fordított sorrendben...

Az első ember az, aki nem kapaszkodik. Bizony vannak ilyen megátalkodott „nem-kapaszkodók”, amilyen én is

voltam egykor, akik felettébb büszkék is arra, hogy meg tudnak állni a maguk két lábán. Kellő izommunkával nagyjából biztosan állhat, de csak mindaddig, amíg nincs kisebb kanyar, hirtelen fékezés, amíg neki nem esik valaki, amikor a tehetetlenség törvénye felülkerekedik. Az ilyen ember, ha baj van, vagy letarolja a többi embert, vagy a másik embert magával rántja. Ha nincs kit elsodorni, kétségbeesetten próbálja elkapni a kapaszkodót, de a történések sebessége ezt nagy valószínűséggel sikertelenné teszi.

A másik ember az, aki egy kézzel kapaszkodik. Viszonylag lazán állva, nagyobb megerőltetés nélkül is stabilabb. Van úgy, hogy csak megszokásból fogja, igazán nincs benne munka. Úgy tűnik felesleges kapaszkodnia, de csak mindaddig, amíg a már említett vészhelyzet be nem következik. Az esetek többségében ez segíthet valamennyit és elegendő lehet. De van, hogy eleve nagy terhünk van, vagy a kapaszkodó kéz erőtlensége, vagy mert eleve a gyengébbik kezünket, vagy csak néhány ujjunkat szántuk rá és a nyomás ereje elszakít minket.

Az utolsó ember az, aki két kézzel kapaszkodik. Eredménye hatványozott és jelentősége abban van, hogy mindent bele ad, nem bízza a véletlenre, hiszen több keze már nincs. Biztosan áll, testével megtámaszt, ha kell, más is bele tud

kapaszkodni, adott esetben még arra is képes, hogy másokat megragadjon, mert miután stabilan kerül a vészhelyzetbe, megőrzi nyugalmát és egyik kezét tudja mentésre használni.

Minden példa sántít, erőtlenséggel, ha Istenről, vagy a hozzá fűződő viszonyról beszélünk. De talán érthető, mit kívánok kifejezni. Karácsonyhoz közeledvén szeretném a testvérek szívére helyezni azt, hogy Jézus az egy és igaz kapaszkodó. Többféle módon viszonyulhatunk hozzá. Egyrészt úgy, hogy nincs szükségünk rá, mert azt hisszük, hogy magunk urai vagyunk. Másrészt úgy, hogy valamit odaadunk magunkból, de nem mindent. Végül úgy, hogy minden erőnkkel, minden lehetséges módon hozzá ragaszkodunk. Ragadjuk meg őt két kézzel és ragaszkodjunk hozzá teljes erővel, bármi áron, és Ő megtart és megmutatkozik nekünk teljességében. A kapaszkodó ott van, a kapaszkodó biztos – „Elvégeztetett!” (Jn 19,30), a kapaszkodó azért van, hogy ÉLJÜNK vele.

Borkó Tamás

GYEREKSAROK – nem csak gyerekeknek...

Az evangéliumok fontos üzeneteivel szeretnénk jobban megismertetni benneteket, így ezzel kapcsolatos kincskereső és kvíz feladat és egy tanulságos kis történet vár rátok. A helyes, illetve a legjobb három megfejtő között az iratterjesztésben beváltható vásárlási utalvány kerül felosztásra, amelyet Borkó Tamás presbitertestvérünktől lehet átvenni a megfejtések átadásának ellenében.

Evangéliumi kincskereső

Ki tudnád egészíteni az alábbi közismert evangéliumi mondások hiányzó szavait?

1. „Fiút fog szülni, te pedig majd ..... nevezed, mert ő fogja ..... népét .....” Mt 1,21
2. „..... mert ő fogja megszabadítani népét .....” Mt 1,21
3. „Az aratnivaló sok, de a ..... kevés.” Mt 9,37
4. „Amit pedig nektek mondok, azt mindenkinek mondom: .....” Mk 13,37
5. „Menjetek el szerte az egész ....., hirdessétek az evangéliumot.....” Mk 16,15
6. „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a ..... megtérésre.” Lk 5,32
7. „Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az .....” Lk 19,10
8. „Mert úgy szerette ..... a világot, hogy egyszülött ..... adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem ..... élete legyen.” Jn 3,16

9. „Neki növekednie kell, nekem pedig ..... lennem.” Jn 3,30
 10. „.... ha valaki ..... az én ígémet, nem lát ..... soha.” Jn 8,51
 11. „Az én Atyám házában sok ..... van.” Jn 14,2
 12. „Ha ..... engem, megtartjátok az én .....” Jn 14,15

Bibliai kvíz

Csak egy jó válasz van minden kérdésre, vajon mennyi jó válaszod van?

1) Mit jelent a Biblia? a) törvények b) könyvek c) bölcs mondások	1) Ki utazott egy hal gyomrában? a) Jeremiás b) Jónás c) János
2) Kinek az életkora volt a leghosszabb? a) Matuzsálemé b) Ádámé c) Nóéé	2) Mi volt Máté evangélista eredeti foglalkozása? a) halász b) vadász c) vámos
3) Ki lett Mózes utóda? a) Gerson b) Áron c) Józsué	3) Jézus melyik folyóban keresztelkedett meg? a) Jordán b) Tigris c) Eufrátesz
4) Ki volt a világ legerősebb embere? a) Góliát b) Dávid c) Sámson	4) Keresztelő János milyen halált szenvedett? a) keresztre feszítették b) megkövezték c) lefejezték
5) Mit jelent a zoltár szó? a) Himnusz, ének b) Vers óda c) Bölcs mondások gyűjteménye	5) Kinek volt Pál-fordulása? a) Péternek b) Pálnak c) Jánosnak
6) Ki volt a legbölcsebb király? a) Saul b) Sedékiás c) Salamon	6) Milyen napon halt meg Jézus? a) Péntek b) Szombat c) Vasárnap
7) Milyen állatok közé dobták be Dánielt? a) tigrisek b) oroszlanok c) kígyók	13+1. Mi volt a „világ” fővárosa Jézus korában? a) Jeruzsálem b) Alexandria c) Róma

Szólj hozzám – félperces történet

"Istenem, kérlek, szólj hozzám!", suttogta az ember. És a réti pipis énekelni kezdett, – de az ember nem hallotta meg. Így az ember kiáltott: "Istenem, kérlek, szólj hozzám." Mennydörgés rázta meg az eget, és villámlás hasította ketté, – de az ember nem hallotta meg. Az ember körülnézett és azt mondta: "Istenem, engedd meg, hogy lássalak." És felragyogott a nap az égen, – de az ember nem látta. Erre az ember még hangosabban kiáltott: "Uram, tégy csodát!" És új élet született a világra, – de az ember nem vette észre. Így végső kétségbeesésében az ember így kiáltott: "Érints meg Istenem, hogy tudjam, valóban itt vagy." Erre Isten lenyúlt az égből és megérintette az embert. Az ember elhessegette a pillangót és tovasétált.

Isten jelen van az életünk minden területén. A figyelmetlen és önző ember azonban nem látja meg Őt. Emeld fel a fejed, ne csak nézz, láss is. Érezd Isten minden pillanatban rád irányuló szeretetét!

Kegyelettel emlékezünk elhunyt testvéreinkre

Október:

Hajdu János (élt 77 évet),
Kovássy László (élt 92 évet)

November:

Murai Béla (élt 67 évet),
Fodorpatáki Árpádné Veres Rozália (élt 73 évet),
Benkó Péter (élt 74 évet),
Balogh Károlyné Kocsis Erzsébet (élt 86 évet)

December:

Weinhard Andrásné Varga Margit (élt 88 évet),
Dr. Kovács Kornélné Janovics Julianna (élt 92 évet).

„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban” Róma 6, 23

Túrmezei Erzsébet: Kérdez a gyermek

„Ott fenn lakott a csillagok felett,
de mikor karácsony este lett,
lejött a földre, mint kicsiny gyermek.
És – ó –, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt. Ő, az Isten Fia.
Elhagyta értünk az eget.
Ugye, apukám, nagyon szereted?”

Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc nem vár szavakat.
Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát, s tovább csicsereg.
„Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,
és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacsám van nekem,
pedig csak a te kislányod vagyok.
És Ő, az Isten Fia, Ő a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugye, apukám, nagyon szereted?”

Kint csillagfényes, hideg este... tél...
Bent apja ölen kisleány beszél.

„Ott sem nyughatott, szalma fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek idején.
Halálra keresték a katonák.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugye, apukám, nagyon szereted?
Az apa leteszi a gyermeket.
‘Ugye, szereted?... Ugye, szereted?’ –
Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Istenfia
karácsonyesti képe kergeti.
Feledte, és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre könny fakad.
Most vádakat hall, kínzó vádakat.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.

S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szólólgató, szép éneket:
– Szegény lett érted. Ugye szereted?

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók kiemelt alkalmakról

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk.

Az el nem feledett hálaáldozatok

Több olyan szolgálat van, amelyet a testvérek nagy hűséggel és kitartással végeznek. Ilyen a takarításban fáradozók, a templomot és az udvart rendben tartók, az „egyházfiak”, a pénztáros, az iratterjesztő, a honlapkezelő, a kivetítő-kezelő, a szeretetvendéglátók szolgálata és még sorolhatnánk. Ez a névtelen és csendes szolgálatnak járó köszönet helye, amely nélkül ez a gyülekezet nem lenne gyülekezet.

„Íme eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.” (Jel 22, 12)

Alapítványi köszönet és jókívánság

A Szemeretelepi Református Alapítvány kuratóriumának tagjai hálás szívvel köszönik a 2017-es évben kapott adományokat. Hisszük, hogy az Úr nem feledkezik meg azokról, akik hálás szívvel adakoznak, sokszor erőn felül. Az Alapítvány kuratóriuma Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kíván mindenkinek, aki eddig támogatta, vagy támogatni tervezi az Alapítvány által vállalt közhasznú célok megvalósítását. További információk: <http://refszemeretelep.hu/alapitvany/>

„Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak...” (2Kor 8,3)

Presbiterválasztás – 2017. október 15.

A gyülekezet megtartotta tisztújító szavazását. A gyülekezet szép rendben, nagy részvétellel (mintegy 100 fő) és egyetértésben választotta meg a gyülekezet új vezetőit. Istennek legyen hála, volt miből meríteni. 2018. január 1-től a gyülekezet gondnoki tisztségét *Borkó Tamás*, presbiteri tisztségeit *András Zsuzsanna*, *Borkó Tamás*, *Czibere Károly*, *Gyenge Károly*, *Hajdú Gergely*, *Huszárné Király Andrea*, *ifj. Kézér János*, *Kovácsné Kovács Judit*, *Nánainé Kopeller Zsuzsanna*, *Oszter Dezső*, *Oszter Dezsőné és Szennai Kálmán (kantor)*, pótpresbiteri tisztségeit *Ácsné Gergely Katalin*, *Bujdosó Tivadar*, *Dr. Horváth Péter*, *Lakatos László*, *Mucsy Katalin*, *Oszter Vilmos*, *Páll Gergő* és *Takács Zoltán* töltik be. Hálával és köszönettel tartozunk azoknak, akik most lejáráó ciklusban hűséggel, odaadással szolgálták egyházunkat az Úr dicsőségére. Lelki támogatásukra, de egyéb szolgálatukra továbbra is számítunk.

„De közöttetek ne így legyen, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgátok.” (Mt 20, 26-27)

Adventi koszorúkészítés – 2017. december 2.

Adventünkre ismét adventi koszorúkészítéssel készültünk. Az alkalmon Tihanszegi Emőke lelkipásztorunk és hitoktatónk igei áhítatával és Nagytiszteletű zenei szolgálatával hangoltuk szívünket az adventi időszak kezdetére. A megjelent családok, gyerekek nagy hévvel, ki-ki felnőtt segítségével készítették a kreatívabbnál kreatívabb adventi koszorúkat. A végén több nem csak saját használatra elrendelt koszorú is készült, amelyet a másnapi istentisztelet előtt-után lehetett elvinni, kivéve azokat, amelyek az Úrasztalát, vagy a gyülekezeti helyiségeket díszítik. Köszönjük a szervezők-kivitelezők szolgálatát. Urunk, add, hogy a te fényed, ahogy a gyertyák fénye is egyre nagyobb és erőteljesebb legyen a mi életünkben!

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. (Jn 1,9)

Keresztkérdések tanfolyam – 2017. október-december, 10 alkalom

Lassan tucatnyi, egy évtizedes története van a gyülekezeti KK tanfolyamnak. Az Úr az ideai alkalmat is megáldotta, hiszen ismét két csoportnyi kereső, megerősítésre vágyó testvérünkkel éltük át Márk evangéliumának minden szavát, mondatát. Jó alap, áldott alkalom volt ez és hisszük, hogy akik részt vettek, közelebb kerültek a Mi Urunk Jézus Krisztushoz, és megértették teljesen, vagy már érlelődik, hogy ki volt valójában, miért jött és mit kíván tőlünk. A keresés, az asztalközösség, a tartalmas és őszinte beszélgetések építettek mindannyiunkat. Bizunk benne, hogy találkozunk, hiszen megtapasztalhattuk, hogy milyen jó együtt az Ige mellett lenni! Köszönjük az előadók, csoportvezetők, bizonyágtevők, ételt-italt biztosítók fáradhatatlan szolgálatát.

„...Elvégeztetett!... (Jn 19, 30)

Ünnepi istentiszteletek

2017.12.24	vasárnap	10.00	ADVENT – Istentisztelet/ gyermekistentisztelet
2017.12.24	vasárnap	16.00	SZENTESTE – Ünnepi istentisztelet
2017.12.25	hétfő	10.00	KARÁCSONY 1. – Úrvacsorás istentisztelet
2017.12.26	kedd	10.00	KARÁCSONY 2. – Úrvacsorás istentisztelet
2017.12.31	vasárnap	10.00	Istentisztelet – gyászolók vasárnapja
2017.12.31	vasárnap	17.00	Óévbúcsúztató istentisztelet
2018.01.01	hétfő	10.00	ÚJÉV – Úrvacsorás istentisztelet

Fontos, hogy az úrvacsorát az idősek részére a lelkipásztor kiviszi, amennyiben az igényt jelzik!

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Részvevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	Felnőttek, gyermekek a közénégig	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyerekestentisztelet	3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentiszteletről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	Felnőttek	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Baba-mama kör	Kisgyermekes szülők és gyermekeik	kedden 10 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	Felnőttek	hétfőn 18 órakor; csütörtökön 9 órakor pénteken 18 órakor
Ifjúsági bibliaóra	Konfirmált fiataloknak	minden vasárnap 15 órakor a gyülekezeti termünkben
Női bibliaóra	Felnőtt asszonytestvéreink	minden hónap 3. vasárnapján 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint	vasárnap 14 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383
Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly